

NA JAREN VAN KRITIEK WIJZIGT IN BELASTINGJAAR 2017 EINDELIJK DE VERMOGENSBELASTING. DE SPAARTARIEVEN ZIJN AL JAREN AAN HET DALEN EN OOK DE BELEGGINGSRENDEMENTEN HIELDEN NIET OVER. HET SYSTEEM MOEST OP DE SCHOP: GEMAKKELIJKER ÉN EERLIJKER. MAAR OF DAT NOU GELUKT IS?

TEKST **PAUL VAN DIJK**, SENIOR ONDERZOEKER
BELEGGINGEN MONEYVIEW

De basisheffing blijft 30 procent, het fictieve rendement wordt vanaf 2017 gekoppeld aan zogenaamde ‘werkelijk behaalde rendementen’. Voor de berekening is warempel onderscheid gemaakt tussen een spaardeel en een beleggingsdeel.

Het nieuwe systeem lijkt te mooi om waar te zijn en dat is het dan ook. De pijlers onder dit nieuwe systeem bestaan uit een aantal discutabele vooronderstellingen. Het belastbare vermogen wordt gestaffeld: hoe groter het vermogen, des te meer vermogensbelasting er wordt geheven. Dat komt omdat de overheid veronderstelt dat mensen met een groot vermogen meer beleggen en dat het beleggingsdeel per definitie een hoger rendement oplevert.

Nieuw forfaitair systeem nivelleert

Maar niet iedereen die vermogen in box 3 bezit, belegt. Er zijn talloze goede redenen te bedenken om dat niet te doen. Veronderstellen dat een hoger vermogen altijd voor een deel uit beleggingen bestaat, is onzinnig. Er is simpelweg geen aanwijsbare correlatie tussen de omvang van iemands beleggingen en het behaalde rendement. Jammer dan; de overheid meent blijkbaar dat beleggingen altijd een hoog rendement opleveren en negeert het feit dat de statistieken een tegengesteld beeld laten zien.

En zo gigantisch hoog hoeft je vermogen niet te zijn om hier last van te hebben. Een vermogen tot een ton wordt al geacht voor een deel -forfaitair- belegd te zijn in een mix van één derde beleggingen en twee derde sparen. De meer gefortuneerden met een vermogen tussen een ton en een miljoen zouden blijkbaar vier vijfde horen te beleggen en slechts een vijfde te sparen. Voor de rijken onder ons is sparen blijkbaar helemaal ondenkbaar: met een vermogen van meer dan een miljoen euro wordt aangenomen dat u alles belegd heeft. Het is maar dat u het weet. U wordt er door de overheid op afgerekend, ook al spaart u zich een ongeluk.

Het fictieve rendement op spaargeld wordt berekend op basis van het 5-jaars voortschrijdend gemiddelde van de -dagelijks opvraagbare- spaarrente. De periode die voor het belastingjaar 2017 wordt genomen, is die van 2011-2015. De gemiddelde spaarrente bedroeg toen nog 1,7 procent; een percentage waarvan u anno 2017 alleen nog maar kunt dromen.

Het forfaitaire lange-termijnrendement van het eveneens forfaitaire beleggingsdeel komt tot stand door het 15-jaars gemiddelde te berekenen van drie gewogen componenten: aandelen (33 procent), onroerende zaken (53 procent) en obligaties (14 procent). Ook deze onderverdeling is ronduit arbitrair.

‘Het nieuwe systeem lijkt te mooi om waar te zijn en dat is het ook’

Dat leidt dan allemaal tot nieuwe belastingpercentages die u mag gaan betalen over uw vermogen. En mocht u denken dat die oude 1,2 procent al fors was, boven de ton bent u vanaf nu aanzienlijk slechter uit. Tot een ton komt u uit op 0,86 procent, bij een fictief rendement van 2,87 procent. Tussen een ton en een miljoen wordt u verondersteld 4,60 procent rendement behaald te hebben en mag u 1,38 procent aftikken. Boven het miljoen maakt u volgens vadertje staat jaarlijks 5,39 procent rendement op uw vermogen en wordt u aangeslagen voor 1,62 procent.

Het kantelpunt ligt ongeveer op 350.000 euro. Daarboven hakt de vermogensbelasting er fors in. Nivelleren kan een gewenst doel zijn, maar zeg dat dan ook gewoon. Dat is pas forfaitair! ■